

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bir Usta, Bir Dünya: *SALÂH BİRSEL*

Bir Usta, Bir Dünya: *SALÂH BİRSEL*

YAPI KREDİ
KÜLTÜR
MERKEZİ

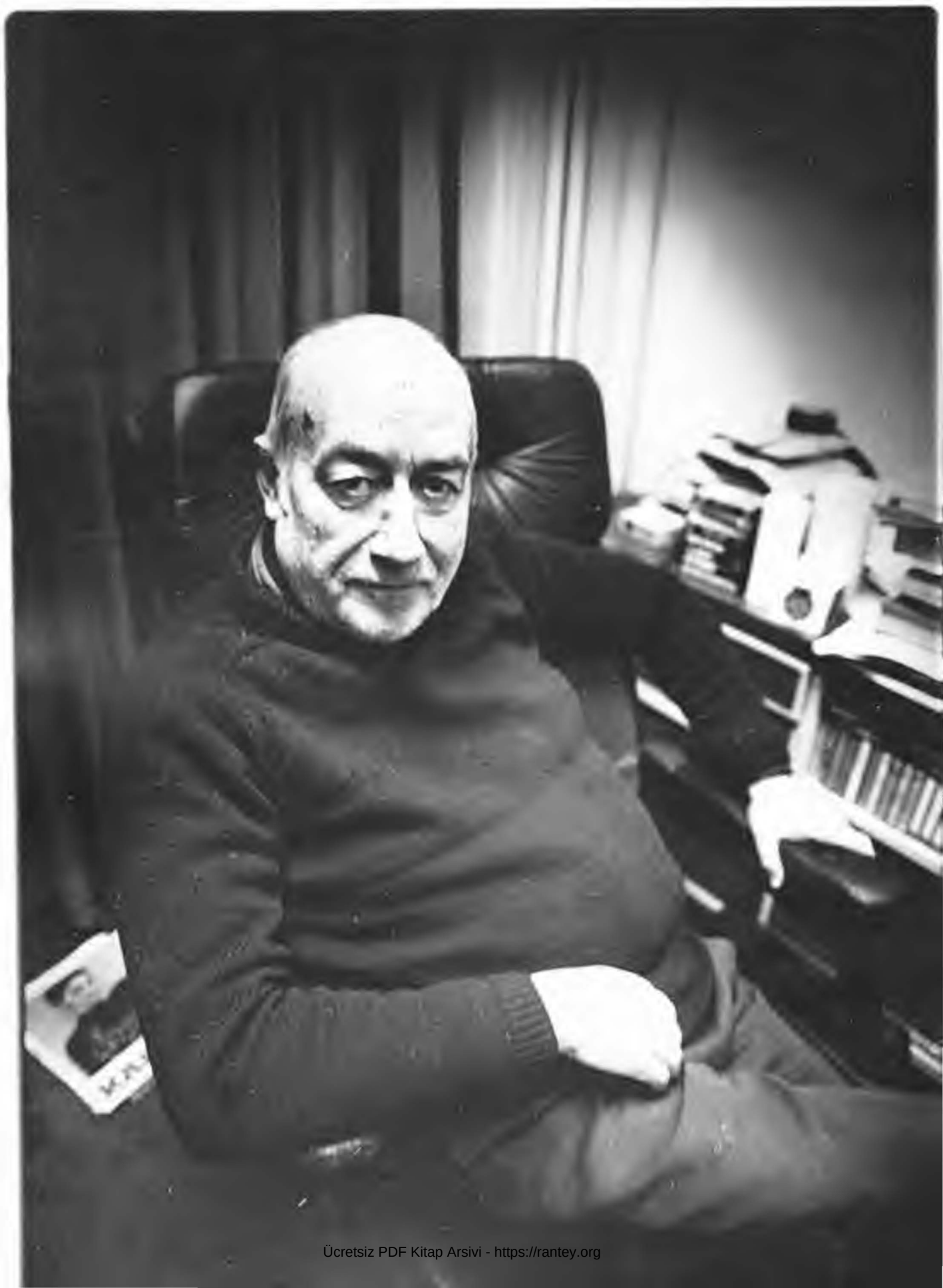
Hazırlayan: Fatma Türe
Grafik Tasarım: Mehmet Ulusel
Kapak Fotoğrafi: Vedat Gürses
Renk Ayrımı: ORA Ofset Renk Ayrımı A.Ş.

Bu kitap Yapı Kredi Sermet Çifter Kütüphanesi'nde açılan
BİR USTA, BİR DÜNYA: SALÂH BİRSEL
sergisi nedeniyle Tayf Basım Yayın Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti'nde
600 adet basılmıştır.
Aralık 1995, İstanbul.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Bir Usta, Bir Dünya: *ŞALÂH BİRSEL*

raf: Lütflî Özkök

Salâh Birsell Yergl ve ironi ile yoğurduğu gözlem ve ince dilsel buluşlarla renklendirdiği edebi üslubuyla şiirden denemeye günlükten tarihe verdiği sayısız yapıtla edebiyatımızın vazgeçilmez bir “köşetaşı” tartışmasız bir “Usta”sıdır.

Yapı Kredi “Bir Usta Bir Dünya”ya yapıtları, fotoğrafları, elyazıları ve kişisel eşyasıyla Salâh Birsell’i konuk etmekten kıvanç duyar.

YAPI **KREDİ**

Salâh Birsell, 1919 yılında Bandırma'da doğdu. 1948 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nü bitirdi. Fransızca öğretmenliği, iş müfettişliği, Kitaplık ve Ankara Üniversitesi Basımevi Müdürlüğü yaptı. 1954-1976 yılları arasında Türk Dil Kurumu Yönetim Kurulu üyeliği ve 1960-1973 yılları arasında da aynı kurumun Yayın Kolu Başkanlığı görevlerinde bulundu. 1946 yılında *Yenilikler* adında yalnızca beş sayı yayınlanabilen aylık bir sanat dergisi çıkardı. 1955'ten sonra Birinci Yeni diye adlandırılan 1940 kuşağının şiir anlayışından sıyrılarak kendine özgü, bağımsız bir şiir yapısı kurdu.

İlk şiiri Aralık 1937'de *Gündüz* adlı edebiyat dergisinde yayınlanan Salâh Birsell, şiirlerini *Dünya İşleri* (1947), *Hacivat'ın Karısı* (1951), *Ases* (1960), *Kikirik-name* (1961), *Haydar Haydar* (1972), *Köçekçeler* (1980), *Bütün Şiirleri* (1986), *Varduman* (1993), *Yalelli* (1994) ve *Rumba da Rumba* (1995) adlı kitaplarda topladı.

Denemeleri Şiirin İlkeleri (1952), *Sen Beni Sev* (1957), onüç kitaptan oluşan *1001 Gece Denemeleri* [*Kendimle Konuşmalar* (1969), *Şiir ve Cinayet* (1975), *Kurutulmuş Felsefe Bahçesi* (1979), *Paf ve Puf* (1981), *Halley Kimi Kurtarır* (1981), *Amerikalı Tolstoy* (1983), *Yapıştırma Bıyık* (1985), *Bir Zavallı Sarı At* (1985), *Şişedeki Zenci* (1986), *Asansör* (1987), *Kediler* (1988), *Hafiyeler Önde Gider* (1991), *Gandhi ya da Hint Kirazının Gölgesinde* (1993)] ve *Gece Mavisi* (1994) başlıklarıyla yayınlandı.

Yaşlılık Günlüğü (1986), *Aynalar günlüğü* (1988), *Bay Sessizlik* (1990), *Nezleli Karga* (1991), beş ciltten oluşan *Salâh Bey Tarihi* [*Kahveler Kitabı* (1975), *Ah Beyoğlu Vah Beyoğlu* (1976), *Boğaziçi Şıngır Mıngır* (1979), *Sergüzeşt-i Nono Bey ve Elmas Boğaziçi* (1982), *İstanbul-Paris* (1985)] Salâh Birsell'in günlük alanında edebiyatımıza kazandırdığı yapıtlardır. 1982'de yayınlanan *Hacivat'ın Günlüğü*, daha önce yayınlanmış olan *Günlük* (1955) ve *Kuşları Örtünmek* (1976) adlı çalışmalarından oluşur.

Dört Köşeli Üçgen (1961) adlı bir romanı da olan yazarın, *Fransız Resminde İzlenimcilik* (1967) ve *Goethe* (1972) başlıklı iki incelemesi de bulunmaktadır. *Seyirci Sahneye Çıkıyor* (1989) Salâh Birsell'in tek söyleşi kitabıdır.

Edebiyatın çeşitli alanlarında ürünler veren Salâh Birsell, yaptığı çevirilerle de bir çok yapıtı Türkçeye kazandırdı.

Salâh Birsell *Keçi Çobanı* ve *Kuzu Çobanı* ile TRT 1970 Sanat Ödülleri Deneme Ödülü'nü, *Şiir ve Cinayet* ile Türk Dil Kurumu 1976 Deneme-Eleştiri-Gezi Ödülü'nü, *Paf ve Puf* ile 1982 Türkiye İş Bankası Edebiyat Büyük Ödülü'nü, *Yaşlılık Günlüğü* ile Sedat Simavi Vakfı Edebiyat Ödülü'nü *Varduman* ile 1994 Necatigil Şiir Ödülü'nü aldı.

BİRSEL'E SAYGI YAZISI

Arık papağannamelelere burada bir son çekmek gerekiyor. Ama okurları Salâh Birsel'den daha nice papağanname bekliyor. Yukarıdaki cümleyi kaleme getirmiş Salâh Bey'e itiraz ediyorum.

Adam Yayınları'nın okura armağan ettiği Papağanname, Salâh Birsel'in öteki yapıtları gibi soluk soluğa okunan, elden bırakılmayan, sonra bir kez daha okunan bir kitap. Yazarın 1993 ve 1994 yıllarının günlerinde yazıp çizdiği eşsiz satırları devşiriyor.

Necatigil, Birsel'in şiirinden şöyle söz açar: "Konularını alaya alır göründü, duyarlığı öldürür görünecek ona düşündürücü yanı çoğalmış bir tazelik kattı." Aynı incelik ve yazınsal kaygı denemelerde, günlüklerde sürüp gitmez mi? Sonra Necatigil'in o 'görünmek' deyişinde ne kadar keskin bir saptayım söz konusudur. Çünkü Salâh Birsel, bence, yalnızca acıyı, sevecenliği, hüznü yazdı. Onlara zaman zaman taşlamadan, kara yergiden çok renkli gıysiler biçti.

Cemal Süreya, Kendimle Konuşmalar'daki (1969) denemelerin edebiyatımızda apayrı bir sayfa, bölüm oluşturacağını söylerdi. O zamanlar Salâh Bey'le tanışmamıştım. Kendimle Konuşmalar'ın yazarı Ankara'da yaşıyor, gözlerden ırak durmayı yeğliyordu. Cemal Süreya, Birsel'in şiirinden de söz açmış, edebiyat tutkunu gençlerin bu şiiri defalarca okumaları, özümsemeleri gerektiğini söylemişti. Bu konuşma Papirüs dergisinin Çağaloğlu'ndaki küçücük yönetim odasında geçmiştir.

Yeditepe Yayınları arasında çıkmış Günlük (1955) ve Sen Beni Sev'i (1957) yeniden ve dikkatle okumuştum. İtiraf edeyim ki, Birsel'in şiirindeki derin burukluğu, demin andığım kitapların uyandırdığı hazzın gerisinde sanıyordum. Düşüncenin duyarlıktan sıyrılır görüldüğü bu şiir için, besbelli, zaman, yıllara ihtiyacım vardı.

Sonra Salâh Birsel'i tanıdım. Ankara'daki evinde İstanbul'a göç hazırlığı içindeydi. Jale Birsel bize meyvalı pastalar ikram etmişti. Unutulmaz bir akşamüzeriydi. Orada genç edebiyatçılara bütün kalbini açmaya hazır o alçakgönüllü Salâh Bey'le mutlu saatler geçirmiştik.

Dostluğunu benden de esirgemedi. İstanbul'da birçok kez birlikte olduk. Jale Hanım'ın harikulade çerkestavuğunu yedik. Edebiyattan, estetikten, güzelliklerden söz açtık. Böyle günler, böyle geceler benim hayatımda sayılı.

Kuşları Örtünmek (1976) yayımlandığında Salâh Bey'in Pastırma Yazı için -hak etmediğim- övgü dolu sözlerini okudum. O, genç edebiyatçılara her zaman yol açtı, her zaman onlara destek verdi, sevgi duydu; güçlü sanatının sezdirisiyle genç edebiyatçıya kılavuzluk etti.

Salâh Bey'in tutumuna gündeş edebiyatımızda artık rastlayamıyoruz. Aynı sevgicil tutumu, ben bir de, Attilha İlhan'la Edip Cansever'de doya doya tattım.

Şiir ve Cinayet'i (1975) Moda'da çay bahçesinde okumaya başladığımı hatırlıyorum. Annem ölüm-cül hastaydı. Onu, çay bahçesine götürmüştüm. Ölümün usul usul çıkageldiği bir hastalık; sonu hastanın yakınları biliyor, ama hasta gitgide çocuklaşıyor. Öylesine üzgün bir dönemde Birsel'in denemeleri, içimdeki karmaşaya sular serpiyor. Şiir ve Cinayet'i okudukça huzura kavuşuyordum. Salâh Birsel'in bütün kitapları en işlek yaralara en ondurucu merhemlerdir.

Her dizesinden, her cümlesinden anlam edindiğimiz, tat aldığımız Salâh Bey, bana öyle geliyor ki, özellikle 1970 sonrasında, edebiyatımızda bir dönem oluşturuyor. Şiirin billûrlaşması Haydar Haydar (1972). Varduman (1993) şiirini seyrek yayımlayan bu ustanın şiire duyduğu büyük saygıyı, verdiği önemi yeniden kanıtladı. Düzyazılara gelince, gerçekten mutlu kıldılar okuru.

Öylesine mutlu kıldılar ki, okur yetiştirdiler, deneme türüne edebiyatımızda ufuk açtılar. Halley Kimi Kurtarıcı (1981), Yapıştırma Bıyık'ı (1985) baş köşeye oturtuyorum. Sonra aklım Amerikalı Tolstoy'da (1983) kalıyor. Salâh Birsel'in kaleminden Boğaziçi'ni, Beyoğlu'nu bir uçtan bir uca gezinip durduk; artık bir daha gün ışığına çıkmaz sanılmış olaylar, kişiler, semtler yeniden dirim kazandı. Bunca emeğe nasıl teşekkür edilir?

Teşekkürün, gönül borcunun yordamını kestiremediğimiz gibi, kırgınlık duyduğumuzu da saklamayacağım. Salâh Bey şimdi Papağanname'de diyor ki: "Bir kenarda dur. Dudaklarına da bir gülücük konur." Ama biz okurları onu ille yazı masası başında görmek istiyoruz. "Yaşlanıyorum, yaşlanıyorum" diyor, biz okurlarına yalan söylüyor: Yazısı şimdi her zamankinden genç, dipdiri!

KURUTULMUŞ FELSEFE BAHÇESİ

Salâh Birsel, yazınımızda asıl ününü ozan olarak yapmıştır. Gerçekten de aşağı yukarı aynı yıllara rastlamalarına karşın, Orhan Veli hareketinden etkilenmeyen incelikli, iğneli özgün bir şiir kurmuştur. Bu gün de “Salâh Birsel” adı nerede geçerse geçsin, hemen bir ozan gelir akla.

Oysa Salâh Birsel, ayrıca son derece yetkin, titiz ve çok geniş açılı bir deneme yazarıdır. Ele aldığı konuları, kökeninden başlayarak, şaşılabilecek ayrıntı, örnek ve gözlemlerle geliştirir. Bu ayrıntıları, alıntıları, nereden, nasıl bulduğuna ve konusu etrafında nasıl bütünleştirdiğine akıl erdiremezsiniz. Örneğin, Nazım’ın, Ahmet Haşim’in, Necatigil’in şiirlerinden, Tevfik Fikret’in Aşîyan’ından söz edeceği bir yazıya, Roma İmparatoru Neron ve Asya Prokonsülü Vetus’la başlar.

Salâh Birsel’in bizce en önemli özelliği, şiirleri ve deneme yazıları arasındaki kişilik bütünlüğüdür. Şiirlerindeki o ince alaylı iğnelemehavasını, denemelerinde de aynı incelik ve ustalıkla sürdürür. Şiirlerinde olduğu gibi, denemelerinde de asıl yüzlü değildir. Örneğin kitaba ad veren denemesine şöyle başlar:

“Charles Chaplin’in annesi, parasızlıktan davulu yırtılsa da, cumartesi oldu mu, bir penilik şebboy almadan eve gelmezmiş.”

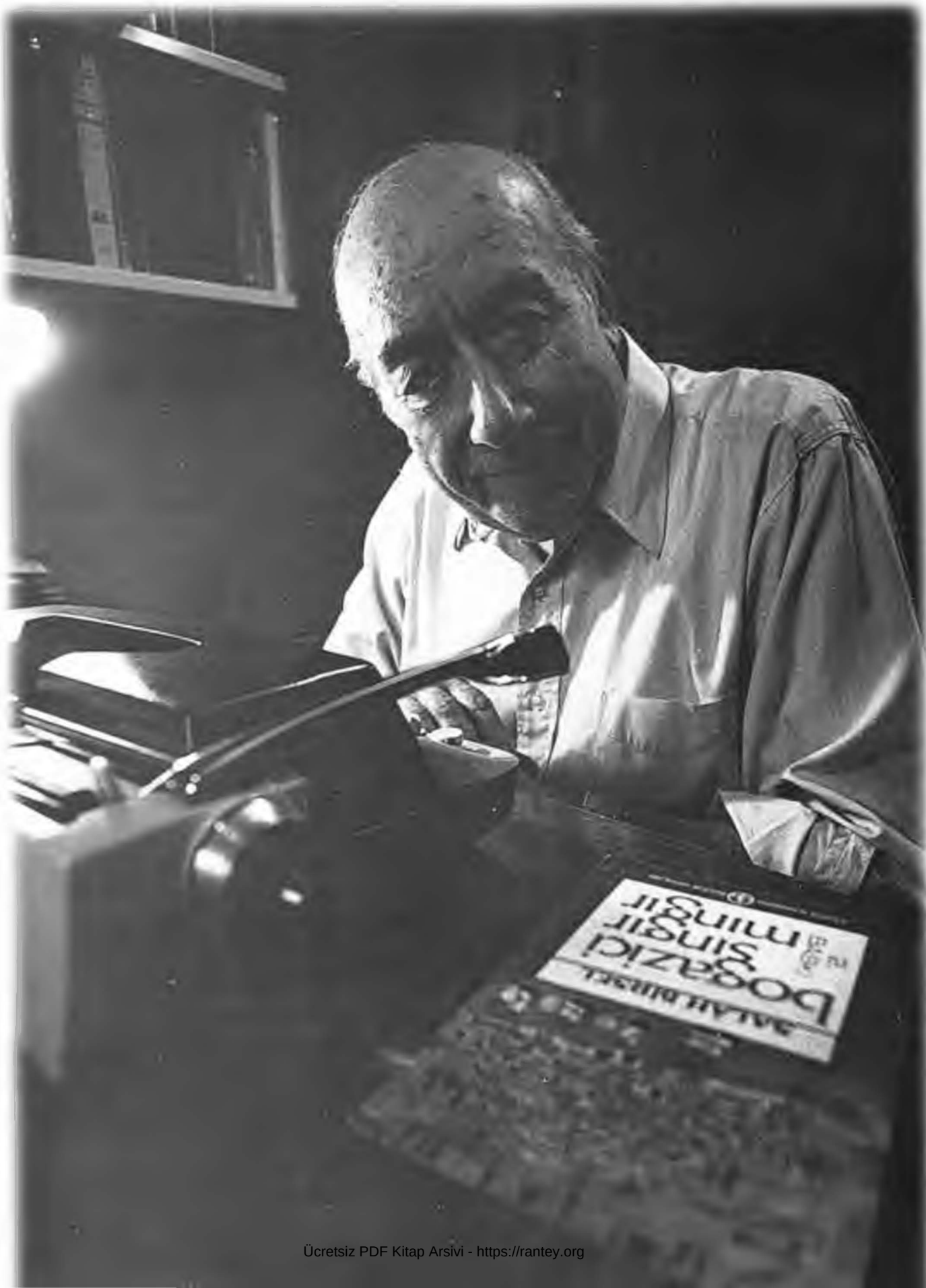
Bu güler yüzlü tavır bütün yazılarında egemendir Birsel’in. Böylelikle rahatça okutur kendini. İnsanların davranışlarını yönlendiren günlük yaşamaları irdelemektir asıl amacı. Bunu da suçlayarak yapmaz. Kitabın arka kapağındaki yazıda her ne kadar: “Çok şükür biz ne biim adamı, ne de araştırmacıyız” diyor da. Salâh Birsel son derece titiz bir araştırmacıdır. Örneğin, “Kahveler Kitabı” (1975), “Ah Beyoğlu Vah Beyoğlu” (1976) ve “Boğaziçi Şingir Mıngır” (1979) adlı kitapları bunu kanıtlamaya yeter.

“Doğrusunu isterseniz” diyor Salâh Birsel, “İnsanlar çplak bilgilerden çok, zingirdek oturumundaki düşüncelerden hoşlanırlar. Bizcesi şudur ki, beş bin yıllık bir yaşamdan sonra Nuh Peygamberin torunları bilgi alanında Gör-İşit Yöntemi diye bir şeyler olduğunu çakmışlardır. Ama gerçek yöntem bu da değildir. En yararlı davranış, en geçerli yol gülmeye, güldürmeye büyük yer ayıran ‘Eğlen-Gör İşit Yöntemi’dir. Yalnız insanların bu yöntemi bulabilmeleri için daha bir beş bin yılın geçmesi gerekir.”

Oysa bize kalırsa Salâh Birsel önerdiği yöntemin ilk kurallarını hem “Kurutulmuş Felsefe Bahçesi”nde hem de öbür deneme kitaplarında (Yukarda saydıklarımın dışındakiler: “Sen Beni Sev”, “Kendimle Konuşmalar”, “Şiir ve Cinayet”, “Kuşları Örtünmek”) uygulamaktadır.

Salâh Birsel, sadece “Kurutulmuş Felsefe Bahçesi”nin değil, zengin bilgisi, ele aldığı konular, kendine, konusuna ve bildiğine güveni açık, rahat ve doyumsuz anlatımı ile bütün kitaplarının tadla okunacağı bir yazar, bir ozan-yazardır. Hatta okunmaması bir eksikliktir. Çünkü asık yüzlü denemenin sakalını kesmiş, gözlüğünü çıkartmış, onu kahvehaneye yerleştirmiştir.

Turgut Uyar
Kasım 1979

“KİTAPLARI SEVİNİZ”

Deneme ne güzel bir yazı biçimidir. Kimi zaman düşündüklerinizin yankılarını görürsünüz, kimi zaman da aykırı bir görüşle yeni bir dünya açılır önünüzde.

Salâh Bîrsel de elhak bu türün kıdemli bir ustasıdır. Onun denemelerinde hem birçok bilgiyi bulursunuz, size bilgisinin zengin dağarcığını cömertçe sunar, hem de zihninizi açar.

Bîrsel, “Kısacası, yazarlık yapıştırma bıyık değildir,” diyor.

Hikâyenin ünlü adı Çehov’a bir yazarın yazdığı, belki de yazı yazmanın temel kurallarını öğretir bize: “Çalakalem at koşturmaya da kalkmayın. Yazmak için iç dünyanın mutlu saatlerini bekleyin.”

Salâh Bey Kitaplarını İmzalıyor denemesi, yazarın kendini sergilemesidir. “İmza günlerine yazarlar Beyoğlu imiş gibi bakarlar.” İmza günlerine gelenlerin ya da gelmeyenlerin güzel bir destanını yazmış.

Kendimle Konuşmalar bölümü Bîrsel’in yazı, yazarlık ve düşünce üzerine çeşitlemeleri. Günü geçmeyen, lezzetinden bir şey yitirmeyen.

Bir Zavallı Sarı At’ta ise Bîrsel, sanata giden yolun uzun, külfetli ve zahmetli olduğunu vurguluyor ve sözü de şöyle bir cümleyle bağlıyor: “Kusura kalmayın, biz denemelere Kaşıkçı Elması gözüyle bakıyoruz. Her denememizde de rozası altın değer yeni bir Kaşıkçı türetmeye çabalıyoruz.”

Deneme kitaplarında yazarın Ben’e dönük yazılan, içiyle söyleşileri okurun en çok sevdiği yerler olsa gerek. Bellidir ki, Salâh Bîrsel’in Yüzüm’ünü o yüzden severler: “Daha ben şimdi bildim, rüzgârın ne olduğunu, diyen Kafzade Faizi gibi ben de yaşlılığın, kocamanın, güçten ve gradodan düşmenin ne olduğunu yeni yeni öğreniyorum.”

Okumanın binbir türlüünü anlatır okurlarına. Onu sevsinler diye. Hilmi Ziya Ülken’den bir alıntıyı da onun için koyar kitabına: “Kitapları seviniz. Sarhoşun içkiden nefret ettiği gibi ondan kurtulmaya çalışmayın.”

Bîrsel’in denemeleri, sizi tazeleyecek, yenileyecek. Denemenin eksilmez gücüne bir kez daha inandıracak.

Doğan Hızlan
Hürriyet, 21. 5. 1985

ŞİİRİN YELLİM YELİ

Ş

İir, Salâh Bîrsel'in yazın uğraşısının ilk gözağrısıdır. İlk kitabı *Dünya İşleri*'ni 1947'de yayımlar. bunu *Hacivatın Karısı* (1955), *Ases* (1960), *Kikirikname* (1961), *Haydar Haydar* (1972) izler. Uzun bir aradan sonra *Varduman*'la (1993) yeniden şiire dönüşünü muştulayan Bîrsel, *Yalelli* ile de bütünüyle şiirden kopmadığını gösteriyor. Şiirin ana izleğini belirleyen ironik söylemi bu kez daha belirgince, ama da damıtılmışcasına öne çıkar.

Bîrsel, asıl şiiri bütünde arar. Ussal açılımlar işe bir fantezi değil, bu bütünü çarpıcı/işlevsel kılma da onun asal bakışını belirleyendir. Denemelerindeki dilinden ağışan sözlerle de adeta şiirini kanatlandırır:

"Şair ürkürüktür korkudan kaçır/İmgeler düşler ve görüntü löpü/Onda abanoz hem yellim yelalimdir" ("Şair") "Yeni Sis", "Şapkalı Elif", "Yunus", "Yalelli" başlıklı bölümlerden oluşan kitabında Bîrsel'in kırk yeni şiirini buluyoruz. Kitabın "Ek: Şiirlerimi Nasıl Yazdım" bölümünde şiir üzerine düşüncelerini özetleyen Bîrsel, "Şiirin Kıvamı" yazısında: "Benim şiir yazmam uzun beklemelerin sonucudur" derken şiirin uzun erimli gelişimini zamana yayar. Şu sözleri ise "Şiir kıvamına geldiği vakit, benim kıvamım da leylasına kavuşmuştur" onun şiire her dem açık olan yanını imler. Kitabın ikinci "ek"i ise 1970'de yazılan "Balafong" şiirinden parçaları oluşturuyor. Son yıllarda, Bîrsel'in yönü hep denemeden yana uçlanıyorsa da; o; şairliğini de öyle pek düzde bırakmıyor: "Kargalar ne derse desin/Ben şiir okurum/Kabalaşmam çirkinleşmem/Akıllı metal olurum."

Onun yeni şiirlerinin dünyasına girince bunu daha iyi anlayacaksınız.

Feridun Andaç

Nisan 1995, Yeni Yüzyıl

Ne eler oldu neler
Ne dolaplar döndü

Talebe oldum
Memur oldum
Aşık oldum

Kazık attım
Kazık yedim

Asker oldum piyade

Şehbal, Eminzade Hafız Talat Bey (Babası), Salâh Bîrsel. 1924.

Salâh Bîrsel 12 yaşında, ablası Şehbal ile, 1931.

OSMAN
—DESIGN—

*Y*azdığım şiirler içinde benim
Bir tanesi öyle içten öyle güzel
Jale mutlak siz de beğenirsiniz
Bir yeri var hele bütün yazılanlara bedel

Sizsiniz Jale o satırlarda adı geçen
Beyhan sizsiniz Güzin siz
Siz eskiden benim şiirlerime
Hep birden girerdiniz

Siz ki keskin kokuydunuz dünyadan
Yeşildiniz parlaktınız tizdiniz
Siz aşkın kuvvetiydiniz
On sekizinde ve baharda

*T*elefonlar alacak
Bu bir korkunun dağıtılmasıdır
Ağır adlı bir Lunaparkta
Ey kesikbař çıkar hançerini
Bu bir kuzunun damıtılmasıdır

Fotograf: Ara Güler

*B*urda bize bir gonca
Dikenlerini iter
Sabır raylar boyunca
Geriye doğru gider

Yıllar kokan bir yolcu
Bahtını yerde teper
Bütün yolların ucu
İstasyonlarda biter

Fotoğraf: Ara Güler

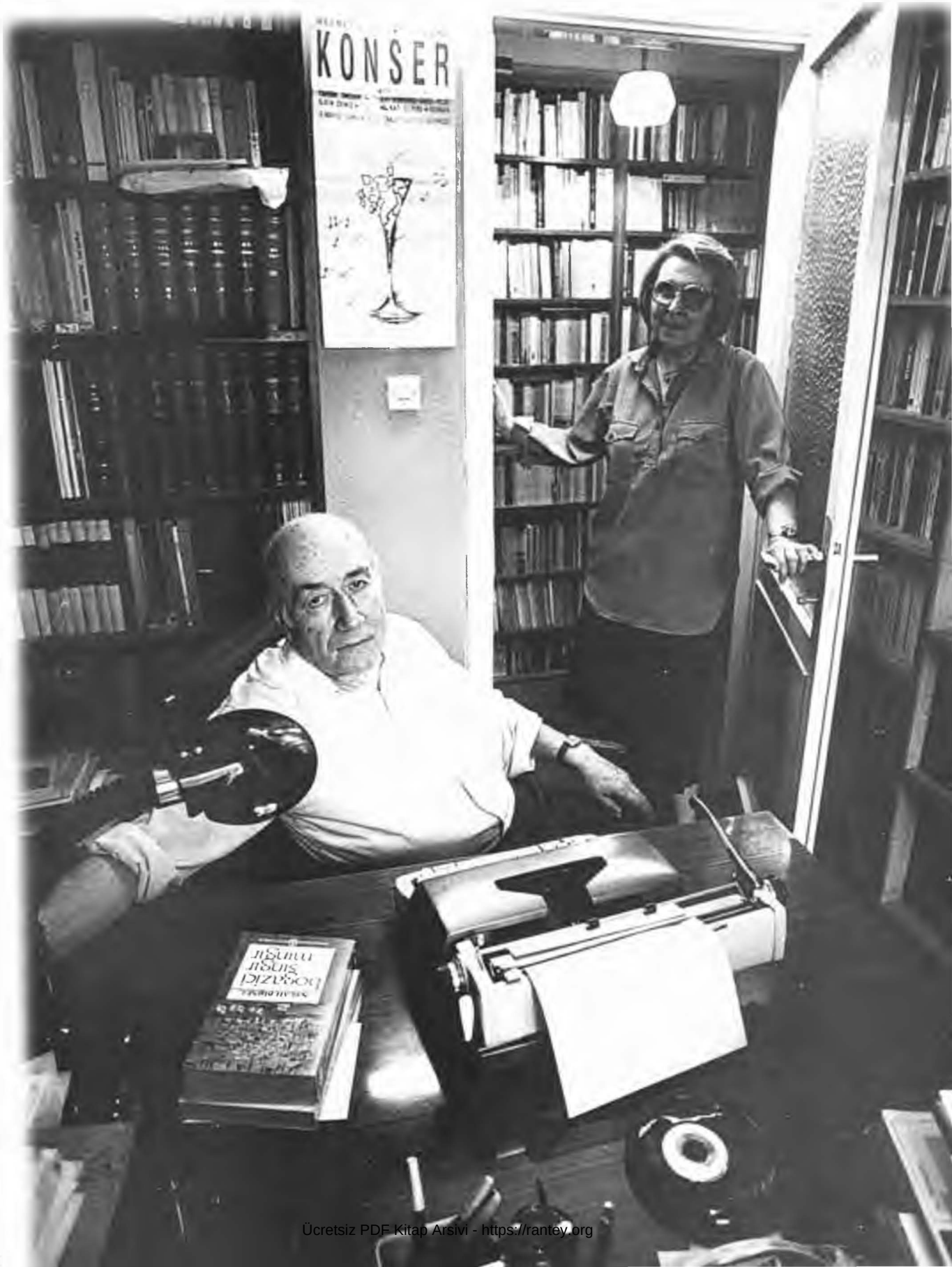

*K*ahveler günün 24 saati soluk alır, soluk verir.
Çünkü onlar da, canlı varlıklar gibi, doğar büyür,
Sevdalanır, mutlu-mutsuz günler geçirir ve ölürler.
Kahveler, edebiyatçıların bir ikinci kişiliğidir.

Fotoğraf: Ara Güler

*K*aç defa İstanbul oldunuz siz adamakıllı
Sevdalardan gidip geldiniz ne vakit
yalnızsanız yalnızlığınızda kalın amanın
Kaç defa Ases oldunuz siz sabahlardan

Fotoğraf: Aydın Uysal

*Ç*ıllmaz mı ki yemek üstüne de şöyle bir kahve
Az şekerli çok kaynamış ve de sade
Konuşulsun fiskos edilsin
Sürülsün bir yandan da havagazına cezve
Hayal vericidir gönül açıcıdır
Isınmış suda höpürdedikçe telve
Kalmaz fokurdamayla köpük kalmaz ama
Başka olur Hacivat'a başka lezzet verir
Sonunda Kamer Hanım'ın eliyle uzatılan kahve

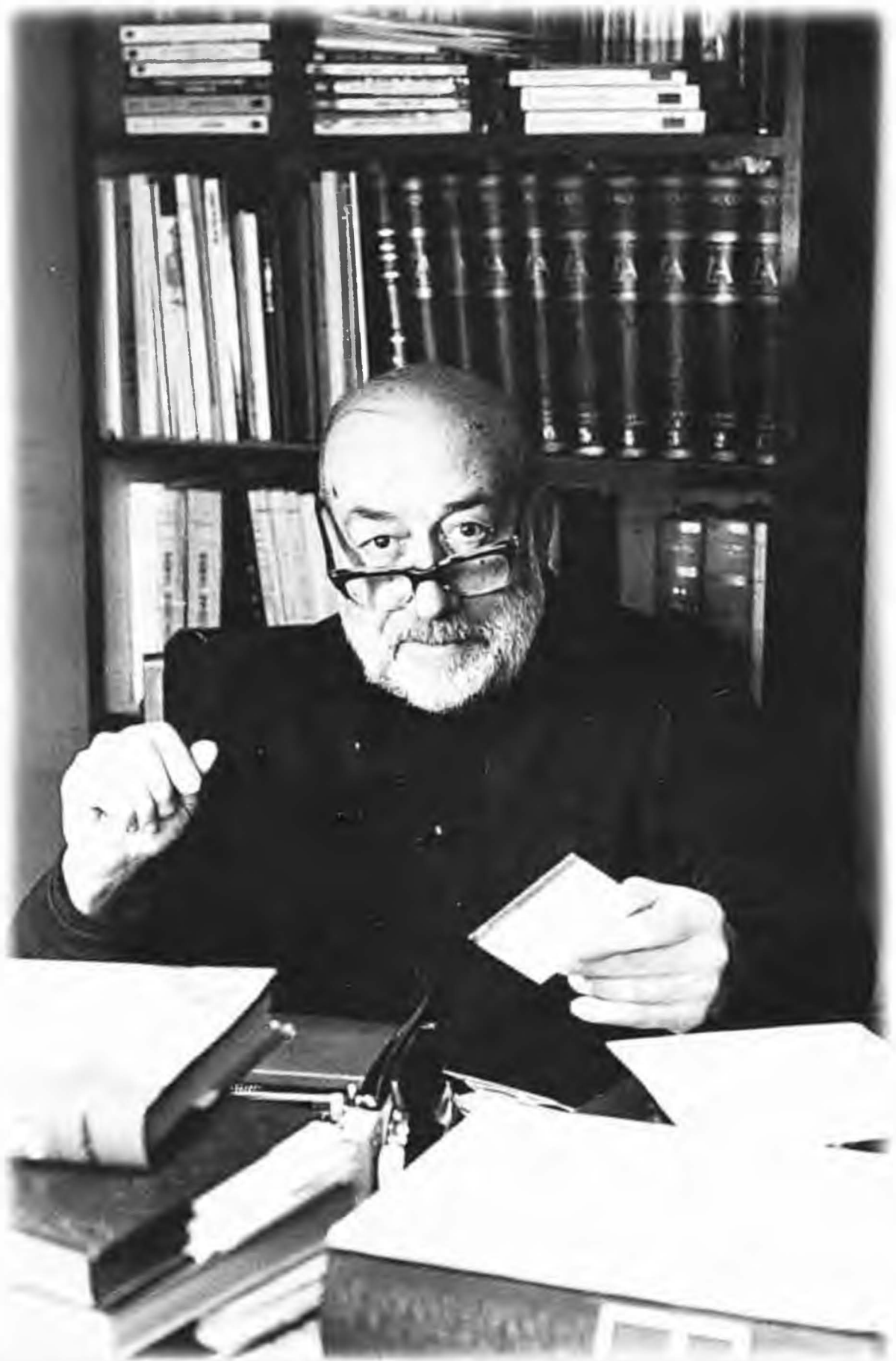
Fotoğraf: Aydın Coşkun

*Y*eleğim sizi unutamam

Kravatım siz benim ve babamın ortak dostu
Siz mendilim burnumdan ötürü özür dilerim
Benim ne hastalıklı bir insan olduğumu bilirsiniz
Siz paltom, atkım
Siz benim selam vermeden kaçtığımı bilirsiniz
Şapkam

1. short
2. short
3. short
4. short
5. short
6. short
7. short
8. short
9. short
10. short
11. short
12. short
13. short
14. short
15. short
16. short
17. short
18. short
19. short
20. short
21. short
22. short
23. short
24. short
25. short
26. short
27. short
28. short
29. short
30. short
31. short
32. short
33. short
34. short
35. short
36. short
37. short
38. short
39. short
40. short
41. short
42. short
43. short
44. short
45. short
46. short
47. short
48. short
49. short
50. short
51. short
52. short
53. short
54. short
55. short
56. short
57. short
58. short
59. short
60. short
61. short
62. short
63. short
64. short
65. short
66. short
67. short
68. short
69. short
70. short
71. short
72. short
73. short
74. short
75. short
76. short
77. short
78. short
79. short
80. short
81. short
82. short
83. short
84. short
85. short
86. short
87. short
88. short
89. short
90. short
91. short
92. short
93. short
94. short
95. short
96. short
97. short
98. short
99. short
100. short

Fotoğraf: Arslan Coşkun

Ve yapar çileli Hacivat şimdi mezarda
Dayak mı yer gene Karagöz'den o yerde

Salâh Bîrsel Early Childhood (c. Decr. August 1989).

Salâh Bîrsel, Sabahattin Kudret Aksal, Halit Erkişan, Sabahattin Batur, Sabri Berkel.

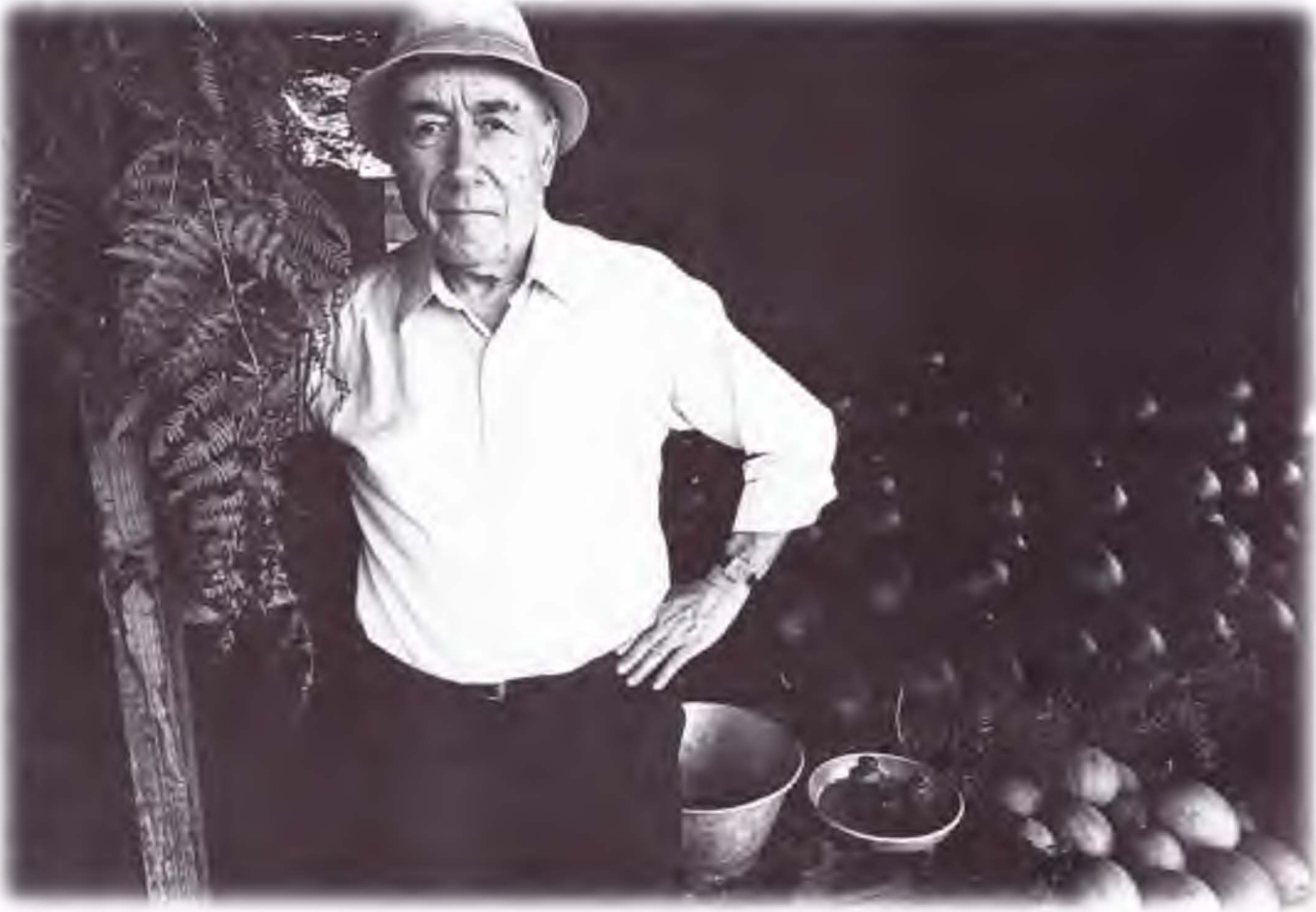
Salâh Bey Tarihi'ni yazarken... 1973.

Sabah Birsel, Cevat Kadir (B), Batıdan, Temmuz 1964.

Tiye Kır, Sabah Birsel, Füzun Akın.

İşte dünyanın bütün insanları
Analar babalar çocuklar dayılar amcalar
enişteler gelinler damatlar kaynanalar
İşte sağdıçlar eltiler dünürler baldızlar
İşte doğramacılar çöpçüler demirciler dülgerler
bakkalar manavlar gazeteciler
İşte hırsızlar yankesiciler dolandırıcılar üçkağıtçılar
İşte yargıçlar savcılar mübaşirler tutanakçılar
bekçiler polisler
İşte sokak şarkıcıları hanendeler kantocular
bar-kızları
İşte Hamlet oyuncularını yönetmenler figüranlar
perdeciler

Homun homun
Kalbi kuyul gib- nlyp satayada
Kulak tutmayıp sarmada dinendi.
Ambar felğin belğini görmekte gecikmey-
Ağzın içine keltirmeli
İtme kimse insanlara sınıt ağız ibret
Göstarmelerine katlanmay

Simdi digen isin^T zah aceli bu göv
Bisliyon. Perden aygustarmacılık. münd
aygustarmacılık amlat-cıy
Oyle bu bulgı atıp kındoye oturttu bu
kapkanlar (bile, dolz)

Laplama
Langa Langa
Larpadale

Kurumu afor tafir
daxradan il peyda edip
Simdi şoldile bu yana. Söğ ve kumar seğlame alandı.

pat diye sildi
24p diye uctu
Adama salsınalmalı şarhı bilindir
Ağ rane topay
Zikriyem peki

farası, furtarı 70 (deniz)

şizi sınıt

Gonul darlığı (iş sekintisi)

Zunı diye dunda

Simdi şurade denemeyiş rane kalamak
işin dunda

Dara haybetli ve iskenet ağız Parlım
iğm padisat kışığı gibi aştı
onun kulpaklı

Salâh Bîrsel Bibliyografyası

Şiir

Dünya İşleri (1947)
Hacivat'ın Karısı (1951)
Ases (1960)
Kikirikname (1961)
Haydar Haydar (1972)
Köçekçeler (1980)
Bütün Şiirleri (1986)
Varduman (1993)
Yalelli (1994)
Rumba da Rumba (1995)
İnce Donanma (1995)

Deneme

Şiirin İlkeleri (1952)
Sen Beni Sev (1957)
1001 Gece Denemeleri:
Kendimle Konuşmalar (1969)
Şiir ve Cinayet (1975)
Kurutulmuş Felsefe Bahçesi (1979)
Paf ve Puf (1981)
Halley Kimi Kurtarır (1981)
Amerikalı Tolstoy (1983)
Yapıştırma Bıyık (1985)
Bir Zavallı Sarı At (1985)
Şişedeki Zenci (1986)
Asansör (1987)
Kediler (1988)
Hafiyeler Önde Gider (1991)
Gandhi ya da Hint Kirazının Gölgesinde (1993)
Gece Mavisi (1994)

•Günlükler

Yaşlılık Günlüğü (1986)
Aynalar Günlüğü (1988)
Bay Sessizlik (1990)
Nezleli Karga (1991)
Salâh Bey Tarihi:
Kahveler Kitabı (1975)
Ah Beyoğlu Vah Beyoğlu (1976)
Boğaziçi Şıngır Mıngır (1979)
Sergüzeşt-i Nono Bey ve Elmas Boğaziçi (1982)
Hacivat'ın Günlüğü (1982):
Günlük (1955)
Kuşları Örtünmek (1976)
İstanbul-Paris (1985)

•Roman

Dört Köşeli Üçgen (1961)

•İnceleme

Fransız Resminde İzlenimcilik (1967)
Goethe (1972)

•Şöyleşi

Seyirci Sahneye Çıkıyor (1989)

